

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο άνθρωπος, ως μέλος της κοινωνίας, φέρει ευθύνη όχι μόνο για τον εαυτό του, αλλά και για τον κόσμο γύρω του — για τους άλλους ανθρώπους, τη φύση, το περιβάλλον και τη δικαιοσύνη. Τα θεατρικά δρώμενα που ακολουθούν δημιουργήθηκαν με στόχο να αναδείξουν βασικές ανθρώπινες αξίες, όπως ο σεβασμός, η ισότητα, η υπευθυνότητα, η ειρήνη και η προστασία του περιβάλλοντος.

Μέσα από μικρές ιστορίες της καθημερινότητας, τα παιδιά γίνονται φορείς γνώσης και μηνυμάτων. Μαθαίνουν, αλλά και μας υπενθυμίζουν, ότι οι νόμοι και οι κανόνες υπάρχουν για να διασφαλίζουν τη συνύπαρξη, την ασφάλεια και την ελευθερία όλων. Κάθε σκηνή αποτελεί ένα μικρό μάθημα ζωής — ένα παράδειγμα για το πώς η κατανόηση, η αλληλεγγύη και η υπευθυνότητα μπορούν να κάνουν την κοινωνία μας καλύτερη και πιο δίκαιη.

ΣΕΝΑΡΙΑ

ΣΕΝΑΡΙΟ 1: Μια βόλτα στο πάρκο

Πρόσωπα:

- Έσμα – παιδί
- Νάντε – παιδί
- Ιλίνα – παιδί
- Τόνι – παιδί
- Ίλε – παιδί
- Ντίμε – παιδί
- Σιμόνα – δασκάλα
- Μίτε – αγόρι με ηλεκτρικό πατίνι
- Ζόρα – αστυνομικός
- Άλι – δικαστής

Σκηνή 1

Μια όμορφη ηλιόλουστη μέρα. Η δασκάλα Σιμόνα και τα παιδιά του νηπιαγωγείου της, Έσμα, Νάντε, Ιλίνα, Τόνι, Ίλε και Ντίμε, περπατούν στη σειρά στο πεζοδρόμιο και φτάνουν με ασφάλεια στο πάρκο.

Δασκάλα Σιμόνα: Εδώ είμαστε παιδιά! Περπατήσαμε αργά και προσεκτικά και φτάσαμε στο πάρκο. Τώρα μπορείτε να παίξετε ελεύθερα, αλλά να προσέχετε πώς συμπεριφέρεστε.

Παιδιά: Εντάξει, κυρία, θα παίξουμε προσεκτικά.

Σκηνή 2

Έσμα: Φίλοι, θέλετε να παίξουμε το παιχνίδι «Το γατάκι περνάει δίπλα σου»;

Τόνι: Ναι, υπέροχα, Έσμα! Ας διαλέξουμε ποιος θα είναι το γατάκι με ένα τραγουδάκι.

Ιλίνα: Έλα, Τόνι, πες μας το αγαπημένο σου τραγουδάκι για το μέτρημα.

Τόνι:

Eeny, meeny, miny, moe,
Catch a tiger by the toe.
If he hollers, let him go,
Eeny, meeny, miny, moe.

Ίλε: Η Νάντε θα είναι το γατάκι. Ας γονατίσουμε σε κύκλο και ας ξεκινήσουμε το παιχνίδι.

Νάντε: Το γατάκι περνάει δίπλα σου, πρόσεχε να μην σε γρατσουνίσει, κράτα την ουρά του ποντικιού μακριά από το γατάκι μας. Έλα, Ντίμε, πιάσε με!

(Ο Ντίμε αρχίζει να κυνηγά τη Νάντε σε κύκλο και η Νάντε κάθεται στη θέση του Ντίμε.)

Ντίμε: Τώρα εγώ είμαι το γατάκι στο παιχνίδι.

Σκηνή 3

Τα παιδιά παίζουν χαρούμενα, ενώ η δασκάλα τα παρακολουθεί από μακριά. Ξαφνικά, ο Μίτε εμφανίζεται στο πάρκο οδηγώντας ένα ηλεκτρικό πατίνι.

Ο Μίτε τρέχει γρήγορα και δεν έχει έλεγχο του πατινιού. Χάνει τον έλεγχο και, αντί να οδηγήει στον ποδηλατόδρομο, μπαίνει στο γρασίδι όπου παίζουν τα παιδιά.

Δασκάλα Σιμόνα: *(πλησιάζει)* Πρόσεχε, αγόρι μου, πρόσεχε πού οδηγείς! Θα τραυματίσεις τα παιδιά!

Σκηνή 4

Μίτε: Ωχ, τι κάνετε εδώ; Εξαιτίας σας έπεσα! Ανόητα παιδιά!

Δασκάλα Σιμόνα: Πρόσεξε τα λόγια σου, αγόρι μου. Εσύ φταις και έθεσες σε κίνδυνο την ασφάλεια των παιδιών.

Μίτε: Δεν είναι έτσι! Δεν έχετε μάθει στα παιδιά σας πώς να συμπεριφέρονται. Εγώ χτύπησα, όχι τα παιδιά. Και το πατίνι μου χάλασε!

Δασκάλα Σιμόνα: Υπερβάλλεις. Είσαι μια χαρά, απλώς ψάχνεις κάποιον να κατηγορήσεις για τη δική σου απροσεξία. Ίσως θα έπρεπε να είσαι πιο προσεκτικός, αντί να ρίχνεις το φταίξιμο στους άλλους. Τώρα πήγαινε σπίτι και μάθε να συμπεριφέρεσαι σωστά.

(Ο Μίτε φεύγει θυμωμένος, πάει σπίτι, παίρνει ένα ηχοσύστημα και επιστρέφει στο πάρκο με δυνατή μουσική.)

Η αστυνομικός Ζόρα, που βρισκόταν σε υπηρεσία εκεί κοντά, παρακολουθούσε όλη τη σκηνή από μακριά και αποφάσισε να πλησιάσει το σημείο.

Αστυνομικός Ζόρα: Έλα, αγόρι μου, μπορείς να χαμηλώσεις λίγο τη μουσική;

Μίτε: Όχι, δεν θέλω.

Αστυνομικός Ζόρα: Μα διαταράσσεις τη δημόσια ησυχία.

Μίτε: Αυτή η γυναίκα μου φέρθηκε άσχημα, τα παιδιά της χάλασαν το πατίνι μου!

Αστυνομικός Ζόρα: Ναι, αλλά είδα όλη τη σκηνή. Ήταν δικό σου λάθος και θα τιμωρηθείς για πρόκληση κινδύνου στη δημόσια ασφάλεια και για διατάραξη της κοινής ησυχίας — τόσο για το περιστατικό με το πατίνι όσο και για τη δυνατή μουσική.

Σκηνή 5

Η δασκάλα Σιμόνα, ο Μίτε, η αστυνομικός Ζόρα και ο δικαστής Άλι βρίσκονται στην αίθουσα του δικαστηρίου.

Δικαστής Άλι: Μετά την παραλαβή της καταγγελίας για πρόκληση κινδύνου στη δημόσια ασφάλεια και για διατάραξη της κοινής ησυχίας, σύμφωνα με τον νόμο περί κυρώσεων, το δικαστήριο θα επιβάλει χρηματικό πρόστιμο στο άτομο που με τη συμπεριφορά του ή τις πράξεις του διαταράσσει τη δημόσια τάξη και την ησυχία και θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια των πολιτών.

Γι' αυτό, κύριε Μίτε, σας επιβάλλεται πρόστιμο **500 ευρώ** για τη συμπεριφορά σας σε δημόσιο χώρο, η οποία διατάραξε τη δημόσια τάξη και έθεσε σε κίνδυνο την ασφάλεια των πολιτών.

ΣΥΝΕΠΩΣ, ΟΛΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΟΥΜΕ ΤΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΜΑΣ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ.

Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΕΧΕΙ ΕΥΘΥΝΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ.

ΣΕΝΑΡΙΟ 2: Διαφθορά

(Σενάριο – Ομάδα 3)

Ρόλοι: οδηγός, 2 αστυνομικοί, δικαστής

Υλικά:

- 2 στολές αστυνομικών
- 1 γρήγορο αυτοκίνητο
- 1 περιπολικό
- Φανάρια
- Δρόμος

- Πεζοδρόμιο
- Φυλακή
- Χειροπέδες
- Μεγάλο γραφείο για τον δικαστή
- Σφύρα δικαστή
- Ψεύτικα χρήματα

Εισαγωγή

Οι οδηγοί του αυτοκινήτου προέρχονται από οικογένειες με επιχειρήσεις και πολλά χρήματα. Μια μέρα, τα παιδιά μπαίνουν στο αυτοκίνητο και ξεκινούν μια βόλτα στην πόλη. Τολμούν να υπερβούν το όριο ταχύτητας και δεν σέβονται τους κανόνες οδικής ασφάλειας. Δεν σταματούν στα κόκκινα φανάρια, δεν σταματούν στις διαβάσεις πεζών και δεν υπακούουν στα σήματα STOP.

Σκηνή 1

Τα παιδιά τραγουδούν στο αυτοκίνητο, οδηγώντας σε έναν μεγάλο δρόμο, κάνοντας μια εκδρομή ένα ηλιόλουστο πρωινό.

Αστυνομικός: Βλέπει το αυτοκίνητο να πηγαίνει πολύ γρήγορα και να μη σταματά στο φανάρι.

Σκηνή 2

Αστυνομικός: Σταματά το αυτοκίνητο.

– Κύριε, κατεβείτε από το αυτοκίνητο και δώστε μου τα έγγραφά σας.

Παιδιά: Συγγνώμη κύριε, δεν έχουμε δίπλωμα οδήγησης.

Αστυνομικός: Οδηγείτε πολύ γρήγορα χωρίς δίπλωμα, αυτό είναι επικίνδυνο και παράνομο. Πρέπει να πληρώσετε πρόστιμο.

Παιδιά: Σας παρακαλούμε, μην μας γράψετε πρόστιμο, θα σας δώσουμε περισσότερα χρήματα. *(Τα παιδιά δίνουν τα χρήματα.)*

Αστυνομικός: *(παίρνει τα χρήματα)* Ευχαριστώ, όλα είναι εντάξει, αντίο.

Σκηνή 3

Τα παιδιά φεύγουν, αλλά πάλι οδηγούν πολύ γρήγορα, και ένας **δεύτερος αστυνομικός** τα σταματά.

Αστυνομικός 2: Οδηγείτε πολύ γρήγορα, θα σας γράψω πρόστιμο.

Παιδιά: Σας παρακαλούμε, μην μας γράψετε πρόστιμο, θα σας δώσουμε περισσότερα χρήματα.

Αστυνομικός 2: Τι κάνατε; Αυτό δεν είναι σωστό, είναι παράνομο, και θα πάτε φυλακή.

Παιδιά: Γιατί όχι; Ο άλλος αστυνομικός πήρε τα χρήματά μας, μπορείς να τα πάρεις κι εσύ.

Αστυνομικός 2: Αυτή είναι παραβίαση του νόμου. Τώρα όλοι σας θα τιμωρηθείτε.

(Ο δεύτερος αστυνομικός συλλαμβάνει τον πρώτο αστυνομικό και τα παιδιά και τους οδηγεί στο δικαστήριο.)

Σκηνή 4

Ο αστυνομικός οδηγεί τον παιδί και τον άλλο αστυνομικό μπροστά στον δικαστή.

Δικαστής: Καλώς ήρθατε. Είμαστε εδώ γιατί δεν τηρήσατε τον νόμο και δεχθήκατε παράνομα χρήματα από παιδιά. Αυτή είναι **διαφθορά**, επειδή πήρατε τα χρήματα για να μην τα τιμωρήσετε. Είναι παράνομο και δεν τιμάτε το επάγγελμά σας, γι' αυτό θα πάτε φυλακή.

Ο αστυνομικός θα πληρώσει **πρόστιμο 2.500** και θα φυλακιστεί για **6 χρόνια**.

Τα παιδιά θα πληρώσουν **500 λέβα** και τους αφαιρείται το δικαίωμα οδήγησης για **2 χρόνια**.

(Τα παιδιά λαμβάνουν το πρόστιμο, ο αστυνομικός φοράει τις χειροπέδες.)

Δικαστής: Αυτή είναι διαφθορά και είναι παράνομη. Όλοι πρέπει να τιμωρούνται και να προσπαθούν να ακολουθούν τους κανόνες.

(Ο δικαστής χτυπά τη σφύρα και τα φώτα σβήνουν.)

ΣΕΝΑΡΙΟ 3: Ποινικά αδικήματα κατά του γάμου, της οικογένειας και της νεολαίας Οικογενειακή βία

Ρόλοι: Παύλος, η σύζυγός του Μαρία, τα παιδιά τους Γιώργος και Φάνη, ο αστυνομικός Ουμούτ, η δικαστής Νεφές

Σκηνή 1 – Ο δρόμος μπροστά από το σπίτι του Παύλου

(Συνοδευόμενος από μια ομάδα μουσικών, ο Παύλος, μεθυσμένος, προσπαθεί να περπατήσει προς το σπίτι.)

Παύλος: *(τραγουδάει)*

Χικ – χικ

Πίνω κρασί ή ρακί,

Καβάλα σ' άλογο, χωρίς εμπειρία.

Το άλογο με πηγαίνει πάνω κάτω,

Πάνω, κάτω, μέσα στο χωράφι.

Χικ...

Με πήγε σ' ένα κρύο μέρος,
Ανάμεσα σε τρία κορίτσια...

(Η γυναίκα του, Μαρία, τον περιμένει στην είσοδο του σπιτιού.)

Μαρία: *(του πετά τη σαγιονάρα)*

Κορίτσια, ε; Και τρία κιόλας! Θα σου δείξω εγώ τα κορίτσια, μεθύστακα! Κάθε βράδυ κοιμάσαι στα μπαρ — δεν έχεις γυναίκα και παιδιά στο σπίτι;

Παύλος: *(νευριασμένος, ψευδίζοντας από το μεθύσι)*

Χικ... Φύγε από μπροστά μου, γυναίκα! Ποια είσαι εσύ που θα μου κάνεις μάθημα; Μάζεψε τα κουρέλια σου και φύγε από το σπίτι, φίδι!

(Ξεσπά καβγάς με σωματική βία — τραβήγματα, κλωτσιές, χτυπήματα. Τα παιδιά είναι παρόντα και ακούγονται κραυγές και κλάματα. Ο Παύλος διώχνει τη Μαρία από το σπίτι. Ο Γιώργος, ένα από τα παιδιά, παίρνει κρυφά το τηλέφωνο και καλεί την αστυνομία, ψιθυρίζοντας και πληκτρολογώντας το 192.)

Γιώργος: *(κλαίγοντας)*

Γεια σας, αστυνομία! Κάτι τρομερό συμβαίνει στην οδό «Οχρίδσκα» αριθμός 2! Ο μπαμπάς χτυπάει τη μαμά! Βοηθήστε!

(Λίγο αργότερα, φτάνει περιπολικό με δύο αστυνομικούς και τους βρίσκει να τσακώνονται.)

Αστυνομικός Ουμούτ: *(σηκώνοντας το όπλο)*

Σταματήστε! Σταματήστε! Τα χέρια ψηλά!

(Ο αστυνομικός εμποδίζει τον Παύλο να συνεχίσει τη βία κατά της γυναίκας του. Ο Παύλος αντιστέκεται, αλλά τελικά του περνούν χειροπέδες και τον οδηγούν στο τμήμα.)

Σκηνή 2 – Αστυνομικό Τμήμα

(Ο Παύλος περνά τη νύχτα στο κρατητήριο. Η αστυνομία συντάσσει αναφορά και τη διαβιβάζει στο δικαστήριο.)

Σκηνή 3 – Αίθουσα Δικαστηρίου

Δικαστής Νεφές: *(χτυπά τη σφύρα)*

Μετά την κατάθεση της αναφοράς, τα προτεινόμενα αποδεικτικά στοιχεία και τις καταθέσεις των μαρτύρων, το δικαστήριο διαπιστώνει ότι εσύ, Παύλε Στογιάνοφ, άσκησες σωματική, ψυχολογική και λεκτική βία εναντίον της συζύγου σου, Μαρίας Στογιάνοβα, υπό την επήρεια αλκοόλ και παρουσία των δύο ανήλικων παιδιών σου.

Κατόπιν πρότασης του Υπουργείου Εσωτερικών, το δικαστήριο αποφασίζει την επιβολή **προσωρινών μέτρων προστασίας** κατά της ενδοοικογενειακής βίας:

- Απαγορεύεται να απειλείς με πράξεις ενδοοικογενειακής βίας.
- Απαγορεύεται να παρενοχλείς ή να ενοχλείς τη σύζυγο και τα παιδιά σου.

- Απαγορεύεται να πλησιάζεις την κατοικία της συζύγου και των παιδιών σου σε απόσταση μικρότερη των 100 μέτρων.
- Υποχρεωτική θεραπεία για εξάρτηση από το αλκοόλ.

Τα προσωρινά μέτρα ισχύουν για **12 μήνες**, και μπορούν να παραταθούν ή να αρθούν εφόσον χρειαστεί.

Συμπέρασμα:

- Κανείς δεν πρέπει **ποτέ** να είναι θύμα βίας!
- Κανείς δεν πρέπει **ποτέ** να προκαλεί βία — γιατί η **ΤΙΜΩΡΙΑ** ακολουθεί!

ΣΕΝΑΡΙΟ 4: Το Κόκκινο Φανάρι

Πρόσωπα:

- Άννα
- Τζιμ
- Αστυνομικός
- Γιατρός
- Το Κόκκινο Φανάρι – Δικαστής

Σκηνή 1 – Στο δρόμο, πρωί

(Η Άννα οδηγεί το αυτοκίνητό της. Το τηλέφωνό της χτυπά.)

Άννα:

Γεια σας! Ναι, αφεντικό, είμαι καθ' οδόν για τη δουλειά... Ναι, ξέρω ότι έχουμε μια σημαντική συνάντηση... Θα είμαι εκεί όσο πιο γρήγορα γίνεται.

(Εκείνη τη στιγμή, ανάβει το κόκκινο φανάρι και ένα άλλο αυτοκίνητο με τον Τζιμ οδηγό πλησιάζει. Η Άννα δεν βλέπει το κόκκινο φανάρι και τα δύο αυτοκίνητα συγκρούονται.)

(Ο Τζιμ βγαίνει από το αυτοκίνητο τρομαγμένος και θυμωμένος, κρατώντας το χέρι του.)

Τζιμ:

Τι κάνεις εκεί; Δεν είδες το κόκκινο φανάρι;

(Η Άννα βγαίνει κουτσάινοντας και τρομαγμένη.)

Άννα:

Συγγνώμη...

Τζιμ:

Συγγνώμη;; Κοίτα το χέρι μου!!! Πονάω! Και το αυτοκίνητό μου καταστράφηκε!

Άννα:

Το ξέρω, και το δικό μου καταστράφηκε... και το πόδι μου πονάει... Δεν ήθελα να συμβεί τίποτα απ' όλα αυτά...

Τζιμ: (κρατώντας το χέρι του)

ΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΑΧΧΧΧΧΧΧΧΧΧ!!!

Άννα:

Θα καλέσω αμέσως ασθενοφόρο! (παίρνει το τηλέφωνό της και καλεί)

Τζιμ:

Κι εγώ θα καλέσω την αστυνομία! (παίρνει κι αυτός το τηλέφωνό του)

Σκηνή 2 – Ίδιο σημείο, λίγα λεπτά αργότερα

(Φτάνει το ασθενοφόρο με τον γιατρό.)

Γιατρός:

Καλημέρα σε όλους!

Τζιμ:

Δεν είναι και τόσο καλή μέρα για μένα. Το χέρι μου πονάει. Μπορείτε να το δείτε, παρακαλώ;

Γιατρός:

Φυσικά. Καθίστε, παρακαλώ.

(Ο γιατρός εξετάζει το χέρι του.)

Γιατρός:

Φοβάμαι ότι έχω κακά νέα... Έχετε κάταγμα στο κόκαλο.

Τζιμ:

Τι;;; Κοιτάξτε τώρα τι κάνατε! Θα χάσω το μεγάλο τουρνουά τένις μου!

Άννα:

Είσαι τενίστας; Και έχεις τουρνουά; Ωχ... λυπάμαι τόσο πολύ... (αρχίζει να κλαίει)

Γιατρός:

Δεσποινίς, καθίστε κι εσείς, πρέπει να σας εξετάσω. Δείχνετε επίσης τραυματισμένη.

(Η Άννα, ακόμα κλαίγοντας, αφήνει τον γιατρό να την εξετάσει.)

Άννα:

Λοιπόν, γιατρέ;

Γιατρός:

Κακά νέα και για εσάς... Έχετε και εσείς κάταγμα...

Άννα: (στρέφεται προς τον Τζιμ)

Λυπάμαι για το τουρνουά σου, αλλά κι εγώ θα χάσω τον διαγωνισμό χορού που ετοίμαζα όλο τον χρόνο...

Τζιμ:

Λυπάμαι κι εγώ για σένα, αλλά πρέπει να πληρώσεις για την πράξη σου.

Σκηνή 3 – Ο αστυνομικός

(Φτάνει ο αστυνομικός.)

Αστυνομικός:

Καλημέρα σε όλους! Ή μάλλον... ίσως όχι και τόσο καλή μέρα για εσάς. Τι συμβαίνει εδώ;

Τζιμ:

Κύριε αστυνόμω, αυτή η κυρία παραβίασε το κόκκινο φανάρι. Το αυτοκίνητό μου καταστράφηκε και έχω τραυματιστεί. Τώρα χάνω το τουρνουά μου.

Αστυνομικός:

Κυρία, αληθεύει αυτό;

Άννα:

Ναι, είναι αλήθεια... αλλά βιαζόμουν για τη δουλειά. Το αφεντικό μου με πίεζε να φτάσω γρήγορα για μια σημαντική συνάντηση... Και τώρα, έχασα κι εγώ τον διαγωνισμό χορού μου και θα πρέπει να δουλέψω στις διακοπές μου για να αναπληρώσω τον χαμένο χρόνο...

Τζιμ:

Ξέρω πως νιώθεις άσχημα, αλλά πρέπει να αντιμετωπίσεις τις συνέπειες. ΔΙΚΑΣΤΗ!!!

Σκηνή 4 – Ο δικαστής

(Εμφανίζεται ο δικαστής.)

Δικαστής:

Κυρίες και κύριοι, πλησιάστε παρακαλώ.

(Όλοι πλησιάζουν.)

Δικαστής:

Δεσποινίς Άννα, παραβιάσατε το κόκκινο φανάρι, προκάλεσατε τροχαίο ατύχημα και τραυματισμό στον κύριο Τζιμ. Πώς δηλώνετε;

Άννα:

Πρέπει να ομολογήσω... ένοχη.

Δικαστής:

Ευχαριστώ. Λοιπόν, η ποινή σας είναι η εξής: Θα πληρώσετε τις ζημιές στο αυτοκίνητο του κυρίου Τζιμ και θα σας αφαιρεθεί το δίπλωμα οδήγησης για τρεις μήνες. Η υπόθεση έκλεισε!

Αστυνομικός:

Κυρία, παρακαλώ δώστε μου το δίπλωμά σας.

(Η Άννα του το δίνει. Ακούγεται μουσική και μια μικρή χορογραφία δείχνει την αλλαγή σκηνής.)

Σκηνή 5 – Επίλογος

(Ο δικαστής μόνος στη σκηνή.)

Δικαστής:

Ποινικά αδικήματα κατά της ασφάλειας των δημοσίων συγκοινωνιών:

Κάθε συμμετέχων στην οδική κυκλοφορία που δεν τηρεί τους κανονισμούς και θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια ασφάλεια, προκαλώντας τραυματισμό προσώπων ή σημαντική υλική ζημιά, τιμωρείται με πρόστιμο ή με φυλάκιση έως και τρία έτη.

Σκηνικά και αντικείμενα:

- Δύο αυτοκίνητα
- Φανάρι
- Ασθενοφόρο
- Τσάντα γιατρού
- Δικαστήριο (σκηνικό)
- Κινητό τηλέφωνο

Κοστούμια:

- Καθημερινά ρούχα για την Άννα και τον Τζιμ
- Ιατρική στολή για τον γιατρό
- Δικαστική στολή για τον δικαστή

ΣΕΝΑΡΙΟ 5: Παραβίαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

(Θέμα: φυλή, φύλο, εθνότητα)

Ρόλοι:

- Ζάρα – κορίτσι από το Μαρακές, με σκούρο δέρμα και διαφορετικά χαρακτηριστικά
- Ίβο – αγόρι
- Ναόμι – μητέρα της Ζάρα
- Δημήτρης – πατέρας του Ίβο
- Γιώργος – αστυνομικός
- Έλλη – υπάλληλος της Δημοτικής Επιτροπής Αντικοινωνικών Συμπεριφορών
- Ιβάν – δικαστής

Σκηνή 1

(Δύο παιδιά συναντιούνται τυχαία στο πάρκο. Η Ζάρα έχει σκούρο δέρμα και διαφορετικά μαλλιά.)

Ίβο: Γεια! Πώς σε λένε;

Ζάρα: Γεια, με λένε Ζάρα. Εσένα;

Ίβο: Είμαι ο Ίβο.

Ζάρα: Θες να παίξουμε μαζί;

Ίβο: Εεε... (κοιτάζει τη Ζάρα και απορεί) Ζάρα, είσαι πολύ περίεργη και διαφορετική από μένα. Είσαι... μαύρη.

(Η Ζάρα αρχίζει να κλαίει γιατί ο Ίβο την πρόσβαλε για το χρώμα του δέρματός της.)

Ζάρα: Μαμά, έλα! Ο Ίβο με πρόσβαλε, είπε ότι είμαι μαύρη και διαφορετική!

(Η μητέρα της, Ναόμι, σηκώνεται θυμωμένη από το παγκάκι. Ο πατέρας του Ίβο, Δημήτρης, παρακολουθεί τη σκηνή.)

Ναόμι: Έλα, Ζάρα, πάμε να ρωτήσουμε τον πατέρα του Ίβο γιατί σε αποκάλεσε έτσι.

(Η μητέρα κρατά τη Ζάρα από το χέρι.)

Ναόμι: Καλημέρα σας.

Δημήτρης: Καλημέρα.

Ναόμι: Γιατί το παιδί σας πρόσβαλε τη Ζάρα;

Δημήτρης: Γιατί δε σας θέλουμε εδώ, στο πάρκο, να παίζετε με τα παιδιά μας. Είστε διαφορετικοί. Πηγαίνετε αλλού να παίξετε! *(φωνάζει με έντονο ύφος)*

(Η Ναόμι αισθάνεται προσβεβλημένη και διακρίνει διάκριση εις βάρος της. Καλεί την αστυνομία.)

Σκηνή 2

(Καταφθάνει ο αστυνομικός Γιώργος.)

Γιώργος (αστυνομικός): Καλημέρα, τι συνέβη εδώ;

(Οι δύο γονείς αρχίζουν να φωνάζουν ο ένας στον άλλον.)

Γιώργος: Παρακαλώ, σταματήστε να φωνάζετε! Σας προειδοποιώ! Προσέξτε τη συμπεριφορά σας!

(Ο Δημήτρης σπρώχνει τη Ναόμι με τα δύο του χέρια.)

Γιώργος: Κύριε, παραβιάσατε τα ανθρώπινα δικαιώματα αυτής της κυρίας. Χρησιμοποιήσατε τόσο σωματική όσο και λεκτική βία.

(Ο αστυνομικός του περνά χειροπέδες και τον οδηγεί στο τμήμα.)

Σκηνή 3

(Ο Δημήτρης περνά 24 ώρες στο αστυνομικό τμήμα. Ο αστυνομικός συντάσσει αναφορά προς το δικαστήριο.)

Στο δικαστήριο:

Το δικαστήριο αποφασίζει ότι ο Δημήτρης άσκησε σωματική και λεκτική βία και θα κρατηθεί στη φυλακή για **έναν μήνα**.

*(Όσο ο Δημήτρης παραμένει υπό κράτηση, η Ναόμι υποβάλλει αναφορά στη **Δημοτική Επιτροπή Αντικοινωνικών Συμπεριφορών**. Η επιτροπή αποφασίζει την επιβολή **χρηματικού προστίμου** στον Δημήτρη.)*

Συμπέρασμα:

- Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να **διακρίνει ή να προσβάλλει** τους άλλους.
- Όλοι είμαστε άνθρωποι και έχουμε **ίσα δικαιώματα**.
- Κανείς δεν πρέπει να είναι **θύμα λεκτικής ή σωματικής βίας**.

ΣΕΝΑΡΙΟ 6: Εγκλήματα κατά του Περιβάλλοντος και της Φύσης

Πρόσωπα:

- Παιδιά: Γιόβαν και Άλεξ
- Δασοφύλακας
- Γονείς
- Αστυνομικοί

Πού: στο δάσος

Τι: άναψαν φωτιά

Γιατί: από απροσεξία

Σκηνή 1

Η ιστορία διαδραματίζεται στη φύση, καθώς μια οικογένεια κάνει εκδρομή.

Όσο οι γονείς ετοίμαζαν το φαγητό και άναβαν τη σχάρα, ο Γιόβαν και ο Άλεξ έπαιζαν γύρω τους.

Ο Γιόβαν παρατηρούσε τον πατέρα του να φτιάχνει το μπάρμπεκιου και του ήρθε η ιδέα, μαζί με τον αδερφό του, να φτιάξουν **το δικό τους μπάρμπεκιου**.

Γιόβαν: Άλεξ, πάμε να μαζέψουμε ξυλαράκια!

Άλεξ: Γιατί;

Γιόβαν: Θα φτιάξουμε το δικό μας μπάρμπεκιου!

Άλεξ: Ουάου! Τέλεια ιδέα! Αλλά πώς;

Γιόβαν: Είδα πού άφησε η μαμά τον αναπτήρα — θα τον πάρω και πάμε!

Άλεξ: Γιούπι! Θα έχει πλάκα!

Καθώς μάζευαν ξυλαράκια, απομακρύνθηκαν από τους γονείς τους.

Σε λίγο άναψαν φωτιά, και αυτή άρχισε να μεγαλώνει.

Κοντά εκεί βρισκόταν το σπίτι του δασοφύλακα, με έναν μικρό κήπο και όμορφο ξύλινο φράχτη.

Ο δασοφύλακας είδε τη φωτιά και έτρεξε προς τα παιδιά.

Η φλόγα μεγάλωσε και ο Γιόβαν και ο Άλεξ φοβήθηκαν.

Η φωτιά εξαπλώθηκε και έκαψε μέρος του φράχτη του κήπου.

Δασοφύλακας: Παιδιά, τι κάνατε εκεί; Μακριά!

(Παίρνει ένα φτυάρι και αρχίζει να ρίχνει χώμα στη φωτιά, η οποία σύντομα σβήνει.)

Δασοφύλακας: Δεν πρέπει να κάνετε κάτι τέτοιο! Ξέρετε ότι απαγορεύεται να ανάβετε φωτιά στο δάσος;

Άλεξ και Γιόβαν: Απλώς θέλαμε να παίξουμε...

Δασοφύλακας: Με ποιον είστε εδώ; Είστε μόνοι ή έχετε μεγάλους μαζί σας;

Γιόβαν και Άλεξ: Με τους γονείς μας!

Δασοφύλακας: Και πού είναι αυτοί;

Στο μεταξύ, οι γονείς συνειδητοποιούν ότι τα παιδιά λείπουν και αρχίζουν να τα ψάχνουν.

Ακούγονται φωνές:

Γονείς: Γιόβαν! Άλεεεξ! Πού είστε;

Γιόβαν και Άλεξ: Εδώ, μπαμπά! Μαμά! Εδώ είμαστε!

Μόλις τους βλέπουν, τρέχουν προς το μέρος τους.

Ο δασοφύλακας εξηγεί στους γονείς τι συνέβη.

Γονείς: Ευτυχώς που όλα τελείωσαν καλά! Ευχαριστούμε, κύριε δασοφύλακα!

Κι εσείς οι δυο, αυτό που κάνατε να μην επαναληφθεί ποτέ! Είναι επικίνδυνο να παίζετε με τέτοια πράγματα.

Δασοφύλακας: Θυμηθείτε! Δεν πρέπει ποτέ να κάνετε κάτι τέτοιο ξανά! Είναι επικίνδυνο για εσάς και μπορεί να καταστρέψει ολόκληρο το δάσος — να καούν όλα τα δέντρα!

Αυτό το είδος πράξης **τιμωρείται!** Επειδή είστε μικροί, οι γονείς σας θα πληρώσουν το πρόστιμο.

(Ο Γιόβαν και ο Άλεξ ακούνε προσεκτικά.)

Δασοφύλακας: Πρέπει να καλέσω την αστυνομία και να το αναφέρω.

Σκηνή 2

Ο δασοφύλακας καλεί την αστυνομία. Μετά από λίγο φτάνουν δύο αστυνομικοί.

Αστυνομικός 1: Τι συνέβη εδώ; Ποιος άναψε τη φωτιά;

Γονείς: Τα παιδιά μας. Έπαιζαν και ήθελαν να φτιάξουν μόνα τους μπάρμπεκιου — κι έτσι έγινε αυτό.

Γονέας 2: Ευτυχώς ο δασοφύλακας ήταν κοντά και όλα τελείωσαν καλά. Είμαστε πολύ ευγνώμονες.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ
ЗА ЕВРОПСКИ ОБРАЗОВНИ
ПРОГРАМИ И МОБИЛНОСТ

Αστυνομικός 2: Μάλιστα. Είναι καλό που ήταν εδώ και βοήθησε. Όμως, αυτό είναι **ποινικό αδίκημα**. Πρέπει να καταγραφεί το περιστατικό.

Τα παιδιά είναι ανήλικα, αλλά εσείς, ως γονείς, θα πρέπει να πληρώσετε **πρόστιμο** για ό,τι συνέβη.

Οι αστυνομικοί συνέταξαν την αναφορά και την παρέδωσαν στους γονείς, προειδοποιώντας τους να είναι πιο προσεκτικοί στο μέλλον.

Ο Γιόβαν και ο Άλεξ άκουσαν και είδαν όλα όσα έγιναν.

Φοβήθηκαν λίγο, αλλά έμαθαν ότι στο μέλλον πρέπει να είναι **πολύ προσεκτικοί**, γιατί τέτοιες πράξεις τιμωρούνται από τον νόμο.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τα θεατρικά έργα που παρουσιάστηκαν δεν είναι απλώς ιστορίες — είναι καθρέφτες της πραγματικότητας, μέσα από τα μάτια των παιδιών. Κάθε ήρωας, κάθε σκηνή και κάθε λάθος μας υπενθυμίζουν πως η κοινωνική συνείδηση, ο σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα και η φροντίδα για τη φύση δεν είναι απλές έννοιες, αλλά τρόπος ζωής.

Η ευθύνη ξεκινά από τον καθένα μας: να προστατεύουμε, να αγαπάμε και να ενεργούμε με δικαιοσύνη και καλοσύνη. Ας κρατήσουμε, λοιπόν, τα μηνύματα αυτών των έργων σαν πιξίδα για έναν καλύτερο κόσμο — έναν κόσμο όπου ο άνθρωπος, το περιβάλλον και η κοινωνία συμβιώνουν με αρμονία, σεβασμό και ελπίδα.